

ΕΡΜΗΣ

Ετησία συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - - Δραχ. 24.
διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - - 26.

Τιμὴ καταχωρήσεως πρὸς ἑπτὰ 18 τὸν στίχον
διὰ τὰ δικαστικά " 15. "

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Τρανὸν καὶ ἀδιόρθωτον σφάλμα ἔπραξεν ἡ Ἰσταντακική μας σύνοδος, μὴ νομοθετήσασα διὰ τοῦ συντάγματος νὰ διορίζωνται τόσοι ὑπουργοὶ τοῦ Βασιλέως, ὅσοι ἤθελον εἶσθαι οἱ κύριοι βουλευταὶ καὶ οἱ Γερουσιασταὶ μας, διὰ νὰ χειροτονῶνται ὅλοι ὑπουργοὶ, καὶ οὕτω νὰ εὐχαριστῶσιν τὴν φιλαρχίαν καὶ τὴν ιδιοτέλειαν των, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν ἀπληστειάν των. Τοιοῦτον σφάλμα ἔπραξαν καὶ αὐτοὶ οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους, οἱ κύριοι βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ μας μὴ συνεννοηθέντες ἐν καιρῷ, διὰ νὰ δημιουργήσωσι, διὰ τῶν συζητηθέντων νόμων, τόσας Νομαρχιακὰς, διοικητικὰς, οικονομικὰς καὶ δικαστικὰς θέσεις, ὅσοι εἶναι οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ οἰκεῖοι των, διὰ νὰ τοὺς τοποθετήσωσιν ὅλους. Ἄν τὰ σφάλματα λοιπὸν ταῦτα δὲν ἐπράττοντο, οὔτε ἀντιπολιτευοὶς ἤθελον ὑπάρχει, οὔτε τύπος ἀντιπολιτευόμενος, ἀλλὰ χρυσὸς αἶψα καὶ πιλάριον ἄφθονον καὶ ἀρκετὸν, διὰ νὰ χορηγῶσιν ὅλοι, τὸ σύνταγμα ἤθελον ἐφαρμοσθῆ τότε κατὰ τὸ γράμμα καὶ τὴν ἐννοίαν του, καὶ ὁ Βασιλεὺς δὲν ἤθελε πώποτε ἀναγκασθῆ νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν, ὡς ἠναγκάσθη νὰ πράξῃ πρὸ τινων ἡμερῶν, ἀφοῦ οἱ κύριοι πατέρες τοῦ ἔθνους καὶ οἱ συγγενεῖς καὶ οἰκεῖοι των κατέστησαν ἀνοκονόμητοι, καὶ ἤθελον νὰ στήσωσι τὸν θρόνον των ὑπεράνω τοῦ βασιλικοῦ θρόνου, οὐδὲ ἤθελον δυσαρεστηθῆ, ἀγανακτῆ, ὀργίζεσθαι καὶ ἐπαπειλεῖ ἤδη τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος, τὴν τοῦ ἐντολέως των λαοῦ καὶ τὴν τῶν οἰκογενειῶν των οἱ μὴ ἰσόβιοι μεταξὺ αὐτῶν τῶν πατέρων, ὡς ἀπογυμνωθέντες ἀπροσοκῆτως ἀπὸ τὸν χιτῶνα τὸν ὁποῖον πολὺ ἀναξίως ἐφόρου.

Ἴδου ἄθλιε καὶ ἔλεινέ τῆς Ἑλλάδος λαέ, ποίους βουλευταὶ ἐξελέξω, καὶ ποίους ἐνέδυσας μὲ τὸν εὐγενῆ χιτῶνα τῆς ἀντιπροσωπείας σου! Ἴδου εἰς ποῖα πρόσωπα ἐχορήγη-

σας τὴν ἔσοχον τιμὴν τῆς φήφου σου, καὶ ἐνεπιστεύθης τὴν διαχείρισιν τῶν ὑψηλῶν συμφερόντων σου!

Μάθε λοιπὸν, ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα δυσαρεστηθέντα, διότι ἡ ἐντολή σου δὲν συνέτεινεν εἰς τὸ νὰ γίνωσιν ὑπουργοὶ, οὐδὲ νὰ τοποθετήσωσιν εἰς ὑψηλὰς θέσεις τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς οἰκεῖους των, διὰ νὰ σὲ καταπιέσωσι, διὰ νὰ πλουτήσωσιν ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ τοὺς ἰδρώτας σου, καὶ διὰ νὰ βροφήσωσι τὸ αἷμα σου, ἐδυσαρεστηθῆσαν κατὰ τῆς νομίμου κυβερνήσεώς των, ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον κατ' αὐτῆς, καὶ ἀναχωρήσαντες κατ' ἀναχωροῦντες ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν, τὴν ἐπαπείλησαν καὶ τὴν ἐπαπειλοῦν, ὅτι θελοῦν κάμει χρῆσιν πάλιν σου τοῦ ἰδίου, διὰ νὰ ἐκδικηθῶσι κατ' αὐτῆς, ὅτι θέλουν σὲ θέσει εἰς νέας δοκιμασίας, θέλουν σὲ παρακινήσει δηλαδὴ χύσης τὸ αἷμα εἴτε τὸ ἰδικόν σου, εἴτε τῶν συγγενῶν καὶ τῶν συμπολιτῶν σου, ἢ ἀποπερρώσης τὴν οἰκίαν σου, ἢ ἀπολέσης τὸ ἄροτρον καὶ τὸν βοῦν σου, ἢ ἀφήσης ἐρημον καὶ ἀκαλλιεργῆτον τὸν ἀγρὸν σου, νὰ διακινδυνεύσης τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν σου, νὰ διακυβέυσης ἐν λόγῳ τὴν τύχην σου καὶ νὰ καταστραφῆς, διὰ νὰ δημιουργήσης ἐκ νέου τόσους τυραννίσκους, ὅσοι σὲ κατετυράνησαν τρία ἡδὴ κατὰ συνέχειαν ἔτη, καὶ οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ κάμωσι χρῆσιν τῆς ἐντολῆς, τὴν ὁποῖαν ἐνεπιστεύθης εἰς αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας σου, μετεχειρίσθησαν αὐτὴν πρὸς ὠφελίαν ἰδίαν καὶ τῶν συγγενῶν των, καὶ πρὸς ὀπισθοδρόμησιν σου, τὴν ὁποῖαν ἴσως κατὰ δυστυχίαν σου δὲν αἰσθάνεσαι, καὶ ἡμεῖς τολμῶμεν νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν σου.

Ἀφοῦ ὁσεβαστὸς ἡμῶν Βασιλεὺς ἐξασκῶν τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον χορηγεῖ εἰς αὐτὸν ὁ συνταγματικὸς χάρτης, ὁ συνταχθεὶς ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων σου, σὲ ἀπῆλλαξεν ἀπὸ τοιοῦτους ἀντιπροσώπους, καὶ κατὰ συνέπειαν πρόκειται ἤδη, σύμφωνα μὲ τὸν χάρτην αὐτὸν, νὰ ἐκλέξῃς νέους ἀντιπροσώπους σου, εὐχόμεθα νὰ σὲ φωτίσῃ καὶ νὰ σὲ χειραγωγῇ σὴ εἰς τοῦτο τὸ νέον ἔργον σου ἢ λυπηρὰ τῶν παρελθόντων δεινῶν σου πείρα μὴ ἀμφιβάλλοντες δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦδε

ἐστήθησαν ὅλοι αἱ παγίδες, δι' ὧν ἐλπίζου νὰ σὲ παγιδεύσωσιν ὑπὲρ ἐκκενῶν, καὶ αὐτοὶ καὶ ὅσοι ὅμοιοι μ' αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἀππλάγῃς, διώκουν τὴν ἀντιπροσωπείαν σου, καὶ ὅτι ἐβλήθησαν εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ μέσα τῆς διαφθορᾶς, τῆς ἀπάτης καὶ τῶν πώποτε πραγματοποιουμένων ὑποσχέσεων, κρίνομεν καθήκον μας νὰ σὲ προλάβωμεν εἰλικρινῶς, διὰ νὰ μὴ πέσης ἐκ νέου εἰς αὐτὰς τὰς παγίδας, διὰ νὰ μὴ ἀπατηθῆς καὶ διαφθαρῆς, διὰ νὰ μὴ δώσης τέλος ὑποσχέσεις ὑπὲρ προσώπων ἀνικάνων τοῦ νὰ γνωρίζωσι τί ἀπαιτοῦν τ' ἀληθῆ σου συμφέροντα, τίς ἡ θεραπεία τῶν δυστυχημάτων σου, ποῖα τὰ μέσα τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεώς σου, τίς ἡ ἀπόλυτος ἀναγκαία μεταρρυθμίσεις τῆς νομοθεσίας σου, καὶ στερουμένων λόγου καὶ βαρύτητος εἰς τὸ νὰ τὰ ὑποστηρίξωσιν ὑπὲρ προσώπων, τὰ ὁποῖα καὶ κόπους καὶ χρήματα θυσιάζουν, εἴτε διὰ νὰ σὲ κατατυραννήσωσι, ἀφοῦ δυνήθωσιν ν' ἀρπάσωσι τὴν ἐντολήν σου, εἴτε διὰ νὰ γίνωσιν ὑπουργοὶ καὶ νομάρχαι, εἴτε διὰ ν' ἀποκτήσωσι τὰ προσόντα πρὸς τὴν ἰσόβιον Γερουσίαν, εἴτε διὰ νὰ πωλῶσιν εἰς τὴν κυβερνήσιν ἀντικείμενα τοῦ ἐμπορίου των μὴ σημαντικὴν ἀπολαβὴν, εἴτε διὰ νὰ ἀγοράζωσι παρ' αὐτῆς, διαφθειρόντες τοὺς ὑπουργικὸς ὑπαλλήλους, διὰ τῆς βουλευτικῆς βαρύντητος των, καὶ εἰς εὐτελεῖς τιμὰς σίτου, ἀραβόσιτου καὶ σμυρίδα ἐκ τῶν ἐθνικῶν προσόδων εἴτε τέλος διὰ νὰ τοποθετήσωσιν εἰς δημόσιον ὑπηρεσίαν τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς οἰκίους των, τοὺς ὁποῖους νὰ ὑπερασπίζονται εἰς τὰς καταχρήσεις των, καὶ νὰ λαμβάνωσι τὸ μέρος των ἀπὸ τὰς ὠφελείας τὰς ἐντεῦθεν προκυπτούσας, καταπιεζομένου πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως σοῦ ἄθλιε καὶ ἔλεινέ λαέ. Ἀλλὰ νὰ σταθῆς προσεκτικὸς εἰς πᾶσαν πονηρὰν καὶ δολίαν προτροπὴν καὶ εἰσήγησιν, νὰ σκεφθῆς ὠρίμως, νὰ ἐκτιμήσης τὰ πρόσωπα τῆς ἐκλογῆς σου, θέτων δὲ τὴν χειρὰ σου εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ ἀκούων μόνην τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς σου, νὰ δώσης ἐν καιρῷ τὴν ψήφον σου εἰς τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα οὔτε κόπους καταβάλλουν, οὔτε θυσιὰς κάμνουν, οὔτε μέσα διαφθορᾶς, δολιότητος καὶ ἀπάτης

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ.

Ἡ κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἐκστρατεία τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου τῶν 1812.

Συνέχεια. Ἴδε τοὺς Ἀριθ. 349 ἕως 361.

Ἐίχομεν κατὰ μέτωπον τὸ Ῥωστικὸν μεθόριον, τὰ δὲ ἀπληστα βλέμματά μας ἦσαν προσηλωμένα ἐπὶ ταύτης τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας. Μᾶς ἐφάνετο ὅτι ἤκούομεν τὰς γεμούσας ἀπὸ χαρᾶν κραυγὰς τῶν Λιθουανῶν, καθόσον ἐπλησιάζαμεν πρὸς αὐτοὺς, διότι μᾶς ἐθεώρουσαν ὡς ἐλευθερωτὰς των. Ἐφανταζόμεθα τὸν ποταμὸν ἐκεῖνον, ἐκ τοῦ ὁποῖου οἱ λαοὶ οὐ τοι ἔτεινον πρὸς ἡμᾶς παρακλητικὰς χεῖρας. Εἰς τὸ μέρος ὅπου εὐρισκόμεθα, ἐστερούμεθα παντὸς ἀναγκαίου. ἀλλὰ μεταξὺ τῶν λαῶν αὐτῶν ἠλπίζομεν ὅτι ἤθελομεν εὔρει τὰ πάντα ἐν ἀφθονίᾳ, καὶ ὅτι οἱ φίλοι μας οὗτοι ἤθελον προβλέψαι περὶ ὧν τῶν ἀναγκαίων μας. Ὅσοι οὐκ ἐμέλλομεν νὰ περιστοιχισθῶμεν ἀπὸ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των. Τί ἐσθ' ἡμεῖς λοιπὸν μία κακὴ νύξ, ἐνῶ ἐπλησιάζεν ἡ ἡμέρα, καὶ μετ' αὐτῆς ἡ θερμότης καὶ αἱ ἀπάται τῆς; Ἀλλὰ τέλος ἐφθασεν ἡ ἡμέρα, ἥτις μᾶς κατέδειξε μίαν ξηρὰν ἄμμον, γῆν ἐρημον καὶ σκοτεινὰ καὶ σιωπηλὰ δάση. Ἐστρέψαμεν λοιπὸν τὰ βλέμματά μας ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, καὶ ἠσθάνθημεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐμπλέουσας ὑπερηφανείας καὶ ἐλπίδος ἐνώπιον τοῦ τρομακτικοῦ στρατοῦ μας ἠνωμένου.

Παρατηρούσαμεν τριακόσια περίπου βήματα μακρὰν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐπὶ ἐνὸς ὑψώματος τὴν σκηνὴν τοῦ αὐτοκράτορος.

Περίξ αὐτῆς τῆς σκηνῆς ὅλοι οἱ λόφοι καὶ αἱ κοιλάδες ἐσκεπάζοντο ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ ἵππους. Μόλις ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐδόθη τὸ σημεῖον, καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ κινητὰ πλῆθη καλυπτόμενα ἀπὸ ἀκτινοβόλα ὄπλα ἤρχισαν νὰ πορεύωνται εἰς τρία σώματα πρὸς τὰς τρεῖς γεφύρας. Τὰ σώματα ταῦτα διαβάνα τὴν διαχωρίζουσαν αὐτὰ ἀπὸ τὸν Νίεμεν πεδιάδα, ἐπροχώρουσαν, ἐπλησιάζαν εἰς αὐτὸν καὶ ἐφθασαν εἰς τὰς γεφύρας διὰ νὰ τὸν διαβῶσι, καὶ νὰ θέσωσι, τέλος, τὸν πόδα εἰς τὸ ξέρον ἐκεῖνο ἔδαφος, τὸ ὁποῖον ἐπορεύοντο νὰ ἐρημώσωσι, καὶ τὸ ὁποῖον μετ' οὐ πολὺ ἤθελον καλύψει μετὰ δυστυχῆ λείψανά των.

Τοσοῦτον μέγας ἦτον ὁ ζῆλος τῶν δύο μοιρῶν τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς, τῶν διεφιλονεικουσῶν περὶ τῆς τιμῆς τοῦ ποῖα πρῶτη νὰ διαβῆ τὸν ποταμὸν, ὥστε ἔτρεχε κίνδυνος τοῦ νὰ συμπλακθῶσι, καὶ ἐκοπίασαμεν πολλὴ εἰς τὸ νὰ τὰς καθυψώσωμεν, ὁ δὲ Ναπολέων πολὺ ἐθιάζετο νὰ θέσῃ τὸν πόδα ἐπὶ τῶν Ῥωσικῶν γαιῶν ἕκαμε λοιπὸν τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ἀπώλειάν του καὶ κατὰ πρῶτον ἐστάθη πλησίον τῆς γεφύρας ἐνθαβρῶνων μὲ τὰ βλέμματά του τοὺς στρατιώτας, ὅτινες ἐν γένει τὸν ἐχαιρέτησαν μὲ τὰς συνήεις κραυγὰς των. Ἐκαστος στρατιώτης ἐδεικνύετο θαρραλαιότερος τοῦ Ναπολέοντος, εἴτε διότι ὁ αὐτοκράτωρ συνήθηνετο τὸ βάρος μιᾶς τοσοῦτον μεγάλης ἐπιδρομῆς, εἴτε διότι τὸ ἐξησθηνημένον σῶμα του δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ τὸν ὑπερβολικὸν καύσωνα, εἴτε, τέλος, διότι ἔμεινεν ἐκστατικὸς μὴ εὐρίσκων μηδένα διὰ νὰ νικήσῃ.

Ἀλλὰ παρευθὺς ὠθούμενος ἀπὸ ἀνυπομονησίαν, ἐπροχώρησεν εἰς τὸ δάσος, τὸ περὶ τὸν ποταμὸν, ἔτρεχε καλπάζων καὶ ἐφάνετο ἔπι ἐπιθύμει πρῶτος νὰ φθάσῃ τὸν ἐχθρὸν. Ἐ-

προχώρησε πλέον τῆς μιᾶς λεύγης εἰς αὐτὴν τὴν διεύθυνσιν πάντοτε σιωπηλῶς, καὶ ἐπομένως ἐπανῆλθε καὶ ἐστράφη μετὰ τῆς φυλακῆς του πρὸς τὸ Ἄβδον.

Μᾶς ἐφάνετο ὅτι ἤκούομεν κρότον τηλεβόλων πορευόμενοι δὲ ἐξητούσαμεν ν' ἀνακαλύψωμεν τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἐμέλλομεν νὰ πολεμήσωμεν ἄλλ' ἂν οὐ συνελάβομεν ὀλίγους Κοζάκους τὴν ἡμέραν ἐκείνην, τὸν οὐρανὸν μόνον ἐβλέπομεν ἐχθρὸν μας, καθότι ἀφοῦ διέβημεν τὸν ποταμὸν, ἀπόκωφος τις κίνησις ἐτάραττε τὴν ἀτμοσφαιραν, μετ' ὀλίγον, ὁ οὐρανὸς ἐσκοτίσθη, καὶ ὁ πνέων ἄνερος ἔφερε πρὸς ἡμᾶς τοὺς λυπηροὺς τῆς θροντῆς ἤχους. Ὁ ἀπειλειτικὸς οὐρανὸς ἐκέναν, καὶ ἐκείνη ἡ ἔρημος γῆ μᾶς κατέβληθον. Οἱ πρὸ ὀλίγου ἐνθουσιασμένοι μεταξὺ ἡμῶν ἐθεώρουσαν τὴν τρικυμίαν αὐτὴν ὡς δυστυχῆ οἰωνὸν, καὶ τοὺς φλογισμένους ἀτμούς ὅτινες συνηθροίζοντο ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας, ὡς καταβαίνοντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν πορείαν μας.

Ὁ λέλαψ οὗτος δὲν ἦτο δυστυχέστερος τῆς ἐπιχειρήσεώς μας. Διὰ πολλὰς ὥρας τὰ σκοτεινὰ νύξ ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ κατέπεσαν ἐπὶ ὀλοκλήρου τοῦ στρατοῦ μας. Ἐκ δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερὰ, καὶ ἐπὶ ἐκτάσεως πενήτηντα περίπου λευγῶν, ὁ στρατὸς μας ἐπαπειλεῖτο ἀπὸ κεραυνούς, καὶ κατεπιέζετο ἀπὸ τοὺς χειμάρρους τοὺς ὁποῖους ἐπροξένησεν ἡ βαρυστατάτη βροχὴ αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ πεδιάδες κατεπλημμύρησαν, καὶ ἡ ἀνυπόφορος θερμότης ἥτις μᾶς κατετυράννει, μετεβλήθη εἰς θανατηφόρον ψῦχος. Δέκα χιλιάδες ἵπποι ἀποκλήσθησαν εἰς τὴν πορείαν αὐτὴν καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰς νυκτοφυλακὰς. Μεγίστη ποσότης ἐροδίων ἐγκατελείφθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ ἐχάθησαν ὅχι ὀλίγοι στρατιῶται.

μεταχειρίζονται διά τ' ἀρπάσου τὰς ψήφους σου, οὔτε ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀντιπρόσωποι σου καταστρέφοντες τὰς οἰκογενεῖας καὶ τὰ ἰδιαίτερα τῶν συμφέροντα ὑπὲρ σου, καὶ νὰ τοὺς παρακαλέσῃς νὰ δεχθῶσι τὴν ἐντολήν σου, ἀρκεῖ νὰ παρήκωσι τ' ἀπαιτούμενα ἐχέγγυα πατριωτισμοῦ, συνέσεως, γνώσεως, πείρας καὶ ἀκεραστότητος χαρακτῆρος.

Ἀποτεινόμενοι πρὸς τὸν λαὸν δὲν ἐννοοῦμεν τὸν ὄχλον, ὅστις οὔτε μᾶς κατανοεῖ, οὔτε εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ μᾶς κατανοήσῃ, οὔτε τέλος δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ πρόσωπα τὰ ἱκανὰ νὰ ἐκπληρώσωσι προσηκόντως καὶ σύμφωνα μὲ τ' ἀληθῆ τῆς πατρίδος συμφέροντα, τοιαύτη ἔξοχον ἐντολήν ἀλλ' ἐννοοῦμεν τὰ πρόσωπα τὰ διακρινόμενα μεταξύ τῆς κοινωνίας μας διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν, καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἔχουν γνώσεις καὶ πείραν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Ἐννοοῦμεν ἐκείνους μεταξύ ἡμῶν, τοὺς ὁποίους συνήθως συμβουλεύεται ὁ ὄχλος εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ἐκείνους οἵτινες προαποφασίζοντες καὶ προεκλέγοντες τοὺς ὑποψηφίους, διαμοιράζουσι ἱπομένως εἰς τὸν ὄχλον τὰ γνωστὰ στεριάσματα ψηφοδέλτια, δι' ὧν ἐξασκεῖ οὗτος τυφλῶς τὸ ἐκλογικὸν τοῦ δικαίωμα. Εἰς αὐτοὺς ἀποτεινόμεθα, αὐτοὺς προσπαθοῦμεν νὰ φωτίσωμεν, αὐτῶν τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν συνείδησιν καταγινόμεθα νὰ κεντήσωμεν, διὰ νὰ ἐνεργήσωσιν ὅ,τι ἀπαιτεῖ τὸ καθῆκον τοῦ τιμίου πολίτου καὶ τοῦ ἀληθοῦς πατριώτου, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς εὐημερίας τῆς φιλάτης μὲν, ἀλλ' ἀτυχοῦς πατρίδος μας. Εἰς τοὺς τοιοῦτους συμπολίτας μας λέγομεν, ὅτι πολλοὶ πανούργοι καὶ ὑποκριταί, πολλοὶ προδότες τῶν τῆς πατρίδος συμφερόντων, τῶν ὁποίων ὁ χαρακτῆρ εἶναι ἐγνωσμένος ἤδη, θέλουσι μεταχειρισθῆ πανούργον εὐγλωττίαν διὰ νὰ τοὺς ἀπατήσωσιν, ὡς καὶ ἄλλοτε τοὺς ἠπάτησαν, διὰ νὰ δώσωσι τὰς ψήφους τῶν ὑπὲρ προσώπων μὲ τὰ ὁποῖα τοὺς συνδέουσι δεσμοὶ φιλίας, συγγενείας καὶ συμφερόντων. Πολλοὶ, ὅχι δημοσίως ὡς πράττομεν ἡμεῖς, ἀλλ' ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ εἰς τὸ αὐτίον λαλοῦντες, θέλουσι τὸν πατριωτισμὸν νὰ φανώσιν εὐνοϊκοὶ ὑπὲρ προσώπων, τῶν ὁποίων ὁ προσωρισμὸς εἶναι ἡ θάνατος βιομηχανία, καὶ οὐχὶ ἡ νομοθεσία ἐνὸς ἔθνους ἀπόλυτον ἀνάγκη ἔχοντος γενικῆς ἀναμορφώσεως. Πολλοὶ ὡσαύτως ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ εἰς τὸ αὐτίον λαλοῦντες, θέλουσι ὑποσχέσθαι εἰς αὐτοὺς ὑποσχέσεις, ὁποῖαι οὔτε ἐπραγματοποιήθησαν πώποτε, οὔτε πραγματοποιοῦνται, οὔτε δύνανται νὰ πραγματοποιηθῶσιν, ἀλλ' ὁ ἀληθὴς πατριωτισμὸς,

Ὁ αὐτοκράτωρ κατέφυγεν εἰς ἓν μοναστήριον, καὶ ἐκεῖθεν μετ' ὀλίγον ἀνεχώρησε διευθυνόμενος πρὸς τὸ Κόβνον, ὅπου ἐθεσίουεν ἡ μεγαλητέρα ἀταξία. Μόλις εἶχε καταπαύσει ὁ ἦχος τῶν βροντῶν, ἐλησημονήσαμεν τὴν τρικυμίαν αὐτήν, ἥτις ἐπαπειλῆσε τὴν καταστροφὴν μας. Ἐν τοιοῦτον φαινόμενον, κοινὸν εἰς ταύτην τοῦ ἔτους τὴν ἐποχὴν, ἠδύνατο νὰ τρομάξῃ ἀσθενῆ πνεύματα κατ' εὐτυχίαν ὁμοῦ εἶχε παρέλθει ὁ καιρὸς καθ' ὃν οἱ ἄνθρωποι ἐπύστευον εἰς τοὺς οἰωνούς. Ὁ στρατὸς λοιπὸν ἐθεώρησε τὸ μέγα τοῦτο δυστύχημα ὡς συμβάν φυσικόν, καὶ μακρὰν τοῦ νὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς τὴν τοσοῦτον μεγάλην καταπίεσιν τὴν ὁποίαν ἐπεχειρήσθη, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἦτον ὑπεύθυνος, παρωργίσθη κατὰ τῆς τύχης καὶ κατὰ τοῦ οὐρανοῦ δι' αὐτὸ τὸ δυστύχημα.

Ἀσήμερον μίαν ἄλλη ἐιδιχὴ δυστυχία ἠνώθη μὲ ταύτην τὴν γενικὴν. Πέραν τοῦ Κόβνου παρωργίσθη ὁ Ναπολέων κατὰ τοῦ ποταμοῦ ὀνόματι Βιλία, διότι ἡ γέφυρά του συνετρίβη ὑπὸ τῶν Κοζάκων, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐμποδίσθη ἡ διάβασις τοῦ Οὐδινότου θέλων δὲ νὰ περιφρονήσῃ τὸν ποταμὸν αὐτὸν, ὡς περιεφρόνει πᾶν ὅ,τι ἐγίνετο κώλυμα εἰς τὰς πράξεις του, διέταξε μίαν Ἰλιαν Πολωνικὴν ἰππικὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν φρουράν του νὰ πῆσῃ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, οὔτοι δὲ οἱ ἐκλεκτοὶ ἰππεῖς ἔπεσον ἄνευ ἀργοπορίας. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπορεύοντο ἐν τάξει ὅτε δὲ ἔχασαν τὸν πυθμένα, ἐδιπλωσάσαν τὰς προσπαθείας τῶν, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἐφθασαν κολυμβῶντες ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποταμοῦ. Ἀλλὰ τὸ ὄρμητικὸν ρεῦμα τοὺς διεχώρισεν. Οἱ ἰπποὶ τῶν τότε ἐτρόμαξαν καὶ ἐσκορπίσθησαν μεταξύ τῶν ὕδατων. Οἱ ἰππεῖς εἰς μάτην ἐπροσπάθουν νὰ σωθῶσιν ἀλλ' ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ τὰς δυνάμεις τῶν, ἐσυμμορφώθησαν μὲ τὴν κακοτυχίαν

ἡτύνησι καὶ ἡ ἀλάνθαστος πείρα πρέπει νὰ ὑπαγορεύσωσιν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὴν σκέψιν, ὅτι οἱ διὰ τοιοῦτων μέσων προσπαθοῦντες ν' ἀρπάσωσι τὴν ἀντιπροσωπείαν, ὁμοιάζουν μὲ τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς ληστές τοῦ Εὐαγγελίου, οἵτινες οὐχὶ διὰ τῆς θύρας, ἀλλ' ἀλλοτρόθεν εἰσέρχονται εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων, καὶ ὅτι οἱ τοιοῦτοι εἶναι ἰδιοτελεῖς καὶ ἀνάξιοι νὰ ἐκπληρώσωσι προσηκόντως καθήκοντα βουλευτοῦ καὶ νομοθέτου.

Τὸ μέτρον, τοῦ ὁποίου ὁ Σ. ἡμῶν βασιλεὺς ἠμαγκάσθη νὰ κάμῃ χρῆσιν, εἶναι μὲν κατ' ἀλήθειαν δραστήριον, ἀλλ' ὅλος ὁ συντετὸς κόσμος θέλει τὸ ἐπιδοκιμάσει, ὡς καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐπεδοκίμασαν ὅλοι οἱ ἀμερόληπτως καὶ ἀπαθῶς τὰ πράγματα κρίνοντες.

Ἡ πατρίς μας παρωμοιάζει, ἐνεκα τῆς Βουλευτικῆς καὶ Γερουσιαστικῆς κακοηθείας, μὲ πλοῖον βίβρον ἐπὶ σκοπέλων ὑπὸ τῆς τρικυμίας, τοῦ ὁποίου τὸ ναυάγιον καὶ ἡ ἀπώλεια καθίστατο ἀναπόφευκτος, καὶ τὸ ὁποῖον ὁ καλὸς καὶ ἐπιτηδεις κυβερνήτης ἐπιτυγχάνει νὰ διευθύνῃ πρὸς τὸ πέλαγος. Τὸ ἐκθέτει μὲν ἐκ νέου εἰς τὴν τρικυμίαν, ἀλλ' ἀπὸ αὐτὴν τουλάχιστον δύναται νὰ σωθῆ, ἐνὸς διαμέρον μεταξύ τῶν σκοπέλων ἀναμφιβόλως ἀπόλλυται.

Ὅστις ἤθελε ρίψει ἀτενὲς καὶ προσεκτικὸν βλέμμα εἰς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων μας, ἤθελεν ἰδεῖ ἐναργῶς, ὅτι ἦτον ἐλεεινὴ, καὶ ὅτι ἡ ἐθνικὴ κάχεξία ἤθελεν ἐπιφέρει βαθμηδὸν θαρυτάτην ἀσθένειαν καὶ τὸν ὀλεθρὸν μας. ἤθελεν ἰδεῖ, ὅτι οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους εἶχον συλλάβει τὴν ἀντικοινωνικὴν ἰδέαν νὰ καθέξωσι τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν, καὶ νὰ σφετερισθῶσι τὰ δικαιώματα τοῦ θρόνου. ἤθελεν ἰδεῖ, ὅτι ἐζήτησαν παραβιάζοντες τὸ Σύνταγμα, νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τὸν Βασιλέα γνώμην περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὑπουργῶν δηλαδὴ, Νομαρχῶν, Ἐπαρχῶν, οικονομικῶν ὑπαλλήλων, δικαστῶν καὶ λοιπῶν, ἐνῶ κατὰ τὸ Σύνταγμα, τὸ δικαίωμα αὐτὸ ἐναπεταμειῦθη εἰς μόνον τὸν Βασιλέα. ἤθελεν ἰδεῖ, ὅτι οἱ δυνάμει τῶν συστατικῶν αὐτῶν τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους διοριζόμενοι τῆς ἐξουσίας ὑπάλληλοι, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν προστατευόμενοι καὶ ὑποστηριζόμενοι, παντὸς κλάδου καὶ βαθμοῦ, ἕκαμνον ἀτιμωρητὶ τὰς μεγαλητέρας καταχρήσεις, καὶ τὸν λαὸν καταπιέζοντες καὶ τὰ ἐθνικὰ χρεῖματα σφετεριζόμενοι. ὅτι δὲ ἐξουσία, καίτοι περὶ αὐτῶν πάντων πληροφρομένη, ἔκλειεν ἐνίοτε τοὺς ὀφθαλμούς, προτι-

των. Ἀπολέσθησαν μὲν, ἀλλ' ἀπολέσθησαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τῶν, ἀπέναντι αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀπελευθερωτοῦ της. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐβυθίζοντο, στραφέντες πρὸς τὸν Ναπολέοντα ἐκραύγασαν Ζήτη ὁ αὐτοκράτωρ. Παρατηρήθη ὅτι τρεῖς ἐξ αὐτῶν, ἔχοντες μόνον τὸ στόμα τῶν ἐξωθεν τοῦ ὕδατος, ἐπανελάβον αὐτὴν τὴν ζητωκραυγὴν, καὶ ἐπνίγησαν. Ὁλος ὁ στρατὸς ἐθαύμασε διὰ τὴν ἀνδρείαν τῶν δυστυχῶν αὐτῶν ἰππέων καὶ ἐνταυτῷ ἔρριξεν.

Ὁ Ναπολέων ταχέως καὶ μὲ ἀκρίθειαν διέταξε τί ἔπρεπε νὰ βληθῆ εἰς ἐνέργειαν πρὸς ἰσωτηρίαν τοῦ μεγαλητέρου μέρους τῶν δυστυχῶν αὐτῶν, χωρὶς ὁμοῦ νὰ φανῆ διόλου συγκινημένος, εἴτε διότι τοῦτο προήρχετο ἀπὸ τὴν μεγίστην ἔξιν του περὶ τὸ διατάττειν, εἴτε διότι εἰς τὸν πόλεμον ἐθεώρει ὡς ἀδυναμίαν τὰς συγκινήσεις τῆς καρδίας, τῆς ὁποίας ἀδυναμία δὲν ἔπρεπε νὰ δίδῃ τὸ παράδειγμα, καὶ τῆς ὁποίας ἔπρεπε νὰ ὑπερέχῃ εἴτε, τέλος, διότι προέβλεπε μεγαλητέρας δυστυχίας, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἡ δυστυχία αὐτὴ ἦτο μηδαμινή.

Ἐτέθη ἄλλη γέφυρα ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀρχιστράτηγος Οὐδινότος διευθύνθη διὰ τῆς γεφύρας αὐτῆς μὲ τὸ δεύτερον σῶμα πρὸς τὴν Κεῦδάνην. Ἐν τούτοις τὸ ὑπόλοιπον τοῦ στρατοῦ διέβαινε τὸν Νίεμεν, εἰς τὴν διάβασιν τοῦ ὁποίου διέτριψε τρεῖς ὀλοκλήρους ἡμέρας. Ὁ στρατὸς τῆς Ἰταλίας διεβῆ τὸν ποταμὸν αὐτὸν τὴν 29, ὁ δὲ Βασιλεὺς τῆς Βετσαρίας εἰσῆλθεν εἰς τὸ Γρόδνον τὴν 30.

Μετὰ δύο ἡμέρας ὁ Ναπολέων ἐπορεύθη ἐκ τοῦ Κόβνου πρὸς τοὺς ἰσθμούς τοὺς ὑπερασπιζομένους τὴν πεδιάδα τῆς Βίλνης, ὅπου ἐπερίμενε τὰς εἰδήσεις τῶν προχωρησάντων σωμάτων. Ἠλπίζεν ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος ἤθελε τῷ διαφιλονικῆσαι τὴν εἴσοδον εἰς τὴν πρωτεύουσαν ταύτην, τινὲς δὲ κρότοι τη-

μῶσα τὸ ἦττον κακόν, διὰ νὰ ἀποφύγῃ πᾶσαν ἐξῆν μεταξὺ αὐτῆς καὶ αὐτῶν τῶν ἀνοικονομητῶν ἀνθρώπων, ἥτις ἤθελεν ἐπιφέρει ἀναντιρρήτως τὴν χολάρασιν τῆς κυβερνήτικῆς μηχανῆς καὶ ἐντεῦθεν τὴν ἀναρχίαν. ἤθελε δὲ προῖδει, ἂν δὲν ἐλαμβάνετο τοιοῦτον δραστήριον μέτρον, ὅτι τὸ κακὸν ἤθελε κορυφωθῆ, ὅτι ἕκαστος νοῦν ἔχων ἤθελε προτιμήσει μᾶλλον νὰ καταπιέξῃ παρὰ νὰ καταπιέζεται, καὶ ὅτι ὁ λαὸς οὕτω πως καταπιεζόμενος ἀφ' ἐνός, καὶ φωτιζόμενος ἀφ' ἐτέρου ὑπὸ τοῦ ἐλευθεροῦ τύπου, ἤθελε διαρρήξει τὰ νομικὰ καὶ ἠθικὰ δεσμά του, διακηρύττων ἔργω τε καὶ λόγῳ ὅτι τοιαύτη πραγμάτων κατάστασις ἦτο δυσάρεστος εἰς αὐτόν. Ἄς φαντασθῆ λοιπὸν ἕκαστος πόσον λυπηραὶ καὶ ὀλέθριοι ἠδύνατο νὰ ᾔναι αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης τοῦ λαοῦ διακηνύσεως.

Δὲν ἀξιόμην ὅτι διὰ τοῦ μέτρου αὐτοῦ ἀπηλλάχθημεν ἀπὸ πάντων κινδύων, καὶ ὅτι ἠσυχάσαμεν. Ὅτι ἐκτεθῶμεν μὲν εἰς νέας δοκιμασίας, θὰ εἰσέλθωμεν εἰς περισπασμούς, θὰ συμβῶσιν ἀνησυχίαι, ἀλλ' ἐλεεινολογοῦμεν τοὺς ὅσοι ἤθελον ὀπωσδήποτε προσπαθῆσαι νὰ ταράξωσι τὴν τάξιν, καὶ νὰ διακυβέσωσι τὴν τύχην καὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας.

Ὁ Ἕλληνας εἶναι ἀρκετὰ νοήμων καὶ συντετὸς. Δὲν ἔλησ μόνητεν, ὅτι καὶ εἰς τὰς προλαβούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐκινδύνευσεν, ἔχυσεν αἷμα, ἐδάρη καὶ ὑβρίσθη διὰ ν' ἀναδειχθῶσι Βουλευταὶ οἱ φίλοι του, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἠλπίζε τὴν βελτίωσιν τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἰδικῆς του τύχης ἀπατηθεὶς δὲ κατ' ἀμφοτέρα, διότι οἰκύριοι Βουλευταί, τοὺς ὁποῖοι οὐς ὑπεστήριξε, μόνον τὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν ἐπροσπάθησαν νὰ ἐνεργήσωσι καὶ τὴν τῶν συγγενῶν τῶν, μὴ φροντίσαντες διόλου μήτε ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, μήτε ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῶν ὅσοι τοὺς συνέδραμον καὶ τοὺς ὑπεστήριξαν, δὲν θέλει βέβαια εἶσθε τοσοῦτον ἠλίθιος, ὡστε νὰ προσπαθῆσῃ, νὰ κοπιᾶσῃ καὶ νὰ θυσιασθῆ ὀπωσδήποτε ὑπὲρ προσώπων, τὰ ὁποῖα καὶ τῆς πατρίδος τὰ συμφέροντα ἔβλαψαν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀχάριστοι ἐφάνησαν. Καὶ ἐπεδὴ καθῆκον τοῦ ἐθνικοῦ περιοδικοῦ τύπου εἶναι νὰ προτρέπῃ τὸν λαὸν εἰς ὅ,τι ἀπαιτοῦν τ' ἀληθῆ του συμφέροντα, εἰς τοιαύτας μάλιστα κρίσιμους περιστάσεις, ὑπόνομεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀσθενῆ φωνὴν μᾶς διὰ νὰ φωτίσωμεν τοὺς συμπολίτας μας καὶ ὅλους τοὺς ἀδελφούς μας Ἕλληνας, καὶ ἐνταυτῷ νὰ τοὺς προτρέψωμεν εἰς ὁμόνοιαν, εἰς ἀδελφικῆς ἀγάπης σύνδεσμον, εἰς ἀποσκοράκισιν τῶν παθῶν, διὰ νὰ δυνηθῶμεν προστατευόμενοι καὶ ὑπὸ τῆς κραταιᾶς χειρὸς τοῦ Ὑψίστου, νὰ

λεβόλων ἠύξανον τὴν ἐλπίδα του. Ἐτε δὲ ἐπληροφόρηθη ὅτι ἡ πόλις ἦτο κενή, ἐπροχώρησε σύννοος καὶ δυταρπηστικῆς, μεμψόμενος τοὺς στρατηγούς τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς, ὡς ἀφῆσαντας τὸν Ῥωσικὸν στρατὸν νὰ φύγῃ. Μία τοιαύτη ἐπίπληξις ἠνωμένη μὲ ἀπειλάς, ἀπετεινέτο ἰδίως πρὸς τὸν Μονφρουνόν.

Μεταξὺ τῆς ἠθικῆς ταύτης καταστάσεώς του, ἔδωσε τὰς συνητωτέρας διαταγὰς περὶ τῆς ἐν τῇ Βίλνι εἰσόδου. Προηγῆθη καὶ ἠκολούθηθη ἀπὸ διάφορα τάγματα Πολωνῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνησυχολημένος εἰς τὸν συλλογισμὸν τῆς ὑποχωρήσεως τῶν Ῥώσων, παρὰ εἰς τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Λιθουανῶν διήλθε ταχέως τὴν πόλιν, καὶ ἔτρεξε πρὸς τὰ προχωρημένα σώματα, ἐκ τῶν ὁποίων εἶχον φονεῦθαι ἀπὸ τοῦ Ῥώσους τινὲς ἐκ τῶν καλητέρων Οὐσάρων τοῦ ὀγδόου τάγματος συμπλακέντες εἰς ἓν δάσος, χωρὶς νὰ λάβωσι κανὲν ὑποστήριγμα. αὐτόθι ἔπεσε καὶ ὁ Σεγούρ, ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν, μετὰ μίαν ἀπηλπισμένην ἄμυναν.

Ὁ ἐχθρὸς ἀφοῦ κατέκαυσεν ὅλας τὰς γεφύρας καὶ τὰς ἀποθήκας, ἐφυγεν ἀπὸ διαφόρους ὁδοὺς διευθυνόμενος πρὸς τὴν Δρέσιν. Ὁ Ναπολέων ἐσύναξε πᾶν ὅ,τι δὲν εἶχε καταναλώσει τὸ πῦρ, καὶ ἐτακτοποίησε τὰς συγκοινωνίας. Ἐπεμψε δὲ τὸν Μουράτ καὶ τὸ ἰππικὸν του κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ τὸν Νέϋν πρὸς τ' ἀριστερά, διὰ τὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Οὐδινότον, ὅστις κατεδίωκε τὸν Βιγενστείν ἀπὸ τὸ Δεβελτόβον μέχρι τοῦ Βιλοκμούρου, καὶ ἐπομένως ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Βίλνιν.

Αὐτόθι εὔρε πολλὰς στρατιωτικὰς ἐκθέσεις, τὰ ἐγγραφὰ του καὶ πληθὺς ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἐζήτησαν διαταγὰς του. Εὐρίσκετο οὕτως εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου, καὶ μολοντοῦτο καθ' ἣν στιγμὴν ἐμελλε νὰ ἐνεργῆ ζωηρῶς, νὰ λαμ-

εξέλθωμεν και από την ἀδιέξοδον ταύτην, με την ἔθνικην ἐκεί-
νην δόξαν και τιμὴν, μεθ' ἧς ἐξήλθομεν ἀπὸ πολλὰς τοιαύτας
και χείρονας περιπετείας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Ἑλληνας.

Λόγοι σοβαροί, ἀφορώντες τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ και τὴν δημοσίαν τάξιν, ἐπροκάλεσαν τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς και τὴν συγκάλεισιν νέας κατὰ τὴν 10. Ἰουλίου τ. ε. δυνά-
μει τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Βασ. Διατάγματος, σύμ-
φωνα μετὰ τὸ ἄρθρον 30. τοῦ Συντάγματος. Τοὺς λόγους τού-
τους φέρομεν ὑπὸ τῆς παρούσης εἰς γνῶσιν ὑμῶν, διὰ νὰ
πληροφορηθῆτε ἀκριβῶς περὶ τῶν πραγμάτων, και οὕτω νὰ προ-
φυλαχθῆτε ἀπὸ εἰσθηγῆσεις και παρεξηγήσεις τινων, οἵτινες
τυχὸν θέλουσι προσπαθῆσαι νὰ σὰς ἐξαπατήσωσιν.

Ὁ σκοπὸς, τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. πρὸ τριῶν
ἡδὴ ἔτων προέθετο, εἶναι ἡ παγίωσις τοῦ Συντάγματος,
ἡ ἰσχύς τῶν Νόμων και ἡ ἀνάπτυξις τῆς τοῦ λαοῦ εὐθυμ-
ρίας. Εἰς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἐνησχολήθη ἡ Κυβέρνησις,
ἐπιστήσασα ἰδίως τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὴν παγίωσιν τῆς
ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας και τῆς δημοσίας τάξεως.

Νέον σύστημα φορολογίας, τὸ τῆς ἀμέσου εἰσπράξεως
τῶν ἐγγείων και ἐπικαρτίας φόρων, ἀντικαταστήσασα τὴν
ἐνοικίαςιν, τῆς ὁποίας τὰ λυπηρὰ ἀποτελέσματα ἐπιβαρύν-
ουσι εἰςεὶ πολλὰς ἑλληνικὰς οἰκογενείας, ἀπῆλλαξε τὸν
λαὸν ἀπὸ τὰς μεγάλας καταπιέσεις, ἠλάττωσε κατὰ πολὺ
διαφόρους φόρους, και ἔθεσε τὴν πρώτην βᾶσιν καλητέρου
φορολογικῆς συστήματος.

Εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι ἡ ἀρχὴ παντος νέου πολιτικῆς
συστήματος εἶναι και ἀκανθώδης και δύσκολος, και μόλα-
ταῦτα ἡ Κυβέρνησις δι' ἐμψυγῆσιν διαγωγῆς ἠδυνήθη νὰ διε-
ξέλθῃ τὰς δύο πρώτας βουλευτικὰς, συνεχῆς παρὰ πᾶσαν
προσοχίαν κατασταθείσας, συνόδους, νὰ ἐξομαλύνῃ μεγά-
λας δυσκολίας, και νὰ θέσῃ ἐκ ποδῶν πολλὰ προσκόμματα,
τὰ ὁποῖα οἱ παραγωγίζοντες τοὺς σκοποὺς τῆς Κυβερνήσεως
παρενέβαλον καθ' ἑκάστην εἰς τὴν πορείαν τῆς

Ἡ ἐναρξίς τῆς τρίτης Συνόδου ἐγένετο ὑπὸ τοὺς καλη-
τέρους οἰωνοὺς, και ἡ Κυβέρνησις, ὅλη ἐνθους βλέπουσα ὅτι
ἔμελλε νὰ διατρέξῃ ταχύτερα τὴν Συνόδον ταύτην, ὑπέβα-
λεν εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον μῆνα τὸν προῦπο-
λογισμὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους, μετὰ δὲ τοῦτον και τοὺς φο-
ρολογικὸς Νόμους ἐγκαίρως, ἡ ἐπιψήφισις τῶν ὁποίων ἦτον
ἡ οὐσιώδестера και προῦργιαίτερα τῶν ἐργασιῶν τῶν Νο-
μοθετικῶν σωμάτων, καθ' ὅσον τὸ τέλος τῆς πρώτης περιό-
δου προσήγγιζε, και ἡ Κυβέρνησις ὤρετο νὰ διακηρῆσῃ τὰς
νέας ἐκλογὰς και ἐπασχολήθῃ περὶ τὴν ἀνεξαγωγὴν αὐτῶν.
Ἐν τούτοις πέντε ἡδὴ μῆνες παρήλθον ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς
τρίτης Συνόδου, και ἔνεκα τῶν συνεχῶν προσκομιμάτων, τὰ
ὁποῖα ἡ ἀντιπολίτευσις ἀνευδύτως παρενέβαλε, παρεσάγου-
σα ἐκάστοτε ἐποσειώδη ἀντικείμενα, ὁ προῦπολογισμὸς δὲν
ἐψηφίσθη μέχρι τῆς σήμερον. Ἐκ τῆς ἀναβολῆς δὲ ταύτης
τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν εἶπετο βεβαίως νὰ ἀπέλθῃ χαύ-
νωσις εἰς τὴν πορείαν τῆς δικητικῆς μηχανῆς, ἐπιβλαβεῖς
ἔχουσα συνεπείας εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ και τῆς
Κυβερνήσεως.

ὑπὸ τὸ κράτος τοιούτων περιστάσεων ἐγένετο και ἡ συμ-
πλήρωσις τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὰς ἐκφρασεῖσας, και ὑπὸ
τῶν Ἀντιπροσώπων ἐπιθυμίας, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον δὲν
ἠγνόει τὰς δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι τὸ περιέμενον διὸ και δὲν
ἐδίστασεν εὐθὺς μετὰ τὴν συμπλήρωσίν του, παρουσιασθῆν
εἰς τὴν Βουλὴν, νὰ διακηρῆσῃ ὅτι θεωρεῖ ὡς ζήτημα ὕπουρ-
γικὸν τὴν ἐκκρεμῆ ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγ-
κητικῶν φόρων Ὑπουργικῆς Νομοσχεδίου, προαποφασίσαν
ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας ἢ ἐπιτυχίας, ἀποκηθίστας δι' ἁ-
σημάντου πλειοψηφίας, νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἐξουσίαν, ἢ νὰ
καταφύγῃ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ χρηγομένου ἀπὸ τὸ 30 ἄρ-
θρον τοῦ Συντάγματος δικαίωματος, προκαλοῦν τὴν διάλυ-
σιν τῆς Βουλῆς, και κάμνον ἐκκλησίαν ἐνώπιον τοῦ ἔθνους.

Τὸ Ὑπουργεῖον μὴ ἐπιτυχὸν εἰμὴ πλειοψηφίαν ἐκ μίᾶς
ψήφου, ἠβλε προτιμήσει τὸ πρῶτον, τούτεστιν ἠβλεν ἀπο-
συρθῆ τῆς ἐξουσίας, ἐν δὲν ἀπελάμβανε τὴν ἐμπιστοσύνην
τοῦ Βασιλέως και δὲν εἶχε τὴν πεποθήσιν ὅτι χείρει τὴν
ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους, και προσέτι τὴν συναίσθησιν ὑπὲρ
τῶν καλῶς ἐννοουμένων συμφερόντων αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων
εἶναι και ἡ ὑποστήριξις παρ' αὐτοῦ ἀμετος εἰσπράξεως τῶν

ἐγγείων και ἐπικαρτίας φόρων, ἀπέναντι τοῦ καταθλιπτικῆς
τῆς ἐνοικίαςεως συστήματος.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, και ὑπ' ὄψιν ἔχοντες
τὴν ἀνεμφανῆσιν ἐσχάτως σκανδαλώδη διαγωγὴν τῆς ἀν-
πολιτεύσεως εἰς τὴν Βουλὴν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ πα-
ρεβάλλῃ δεινότερα προσκόμματα εἰς τὴν πορείαν τῆς Κυ-
βερνήσεως, ἐθεωρήσαμεν ὅτι ὀφείλομεν και πρὸς τὸν Θρόνον
και πρὸς τὸ ἔθνος νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἐξουσίαν εἰς κρίσι-
μον ἐποχὴν, καθ' ἣν παρεγνωρίστησαν ἐπὶ τοσοῦτον τὰ συμ-
φέροντα τοῦ ἔθνους και τὰ βουλευτικὰ καθήκοντα.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σκέψεων, τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐδίστασε
νὰ λάβῃ τὸ περὶ διαλύσεως μέτρον, και διὰ τὸν λόγον, ὅτι
κατὰ τὸ Σύνταγμα και τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νό-
μον ἡ διάρκειά τῆς παρούσης περιόδου λήγει τὸ τρέχον ἔτος,
και αἱ ἐκλογικαὶ ἐργασίαι ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς αὐριον, εἰς τρόπον
ὥστε ἐκ τῆς γενομένης διαλύσεως ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν
ἐκτίθεται εἰς ἑκτακτον βουλευτικὸν ἀγῶνα.

Οὗτοι εἶναι οἱ οὐσιωδέστεροι λόγοι, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔθεσαν
εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ προκαλέσωμεν τὴν διάλυσιν
τῆς Βουλῆς, και πεποθήμεν ὅτι ὁ φιλόνομος τῆς Ἑλλάδος
λαὸς θέλει σταθμίσει δεόντως τὴν σοβαρότητα αὐτῶν.

Λαβόντες τὸ μέτρον τοῦτο διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας
λόγους, διαβεβαιούμεν ὅτι θέλομεν ἔχει ὀδηγὸν εἰς τὰς πρά-
ξεις μας τὸ Σύνταγμα και τοὺς κειμένους Νόμους, και καθ'
ὅσον ἰδίως ἀφορᾷ τὰς ἐν τῷ μεταξύ δαπάνας θέλομεν ἔχει
βᾶσιν τοὺς ψηφισθέντας κατὰ τὰς παρελθούσας δύο συνόδους
προῦπολογισμοὺς, και τὸν ὑποβληθέντα εἰς τὴν τρίτην σύ-
νόδον, ἀπέναντι τοῦ ὁποῖου ἐδόθη ἡδὴ πρὸς τῆς Βουλῆς και
τρίμηνος πίστωσις. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς φόρους, τοὺς
ὁποῖους εἶχεν ἀντικείμενον τὸ μνησθῆν νομοσχεδίου, ἡ Κυ-
βέρνησις, χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τοὺς κειμένους Νόμους,
θέλει λάβῃ τ' ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέτρα ὑπὲρ τοῦ δη-
μοσίου πλοῦτου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ἀπριλίου 1847.

Ὁ Πρόεδρος Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ. Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ. Ρ. ΠΑΛΑ-
ΜΗΔΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, Κ. Θ. ΚΟ-
ΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

βάνη ταχέως και σπουδαῖα μέτρα, νὰ διατάτῃ κινήσεις, νὰ
συστάτῃ νοσοκομεία, ἀποθήκας και τὰ λοιπὰ, εὐρίσκειτο
ἠναγκασμένος νὰ συζητῇ, ν' ἀναγνώσκῃ, νὰ συγκρίνῃ και
τέλος, νὰ εὐρίσκῃ τὴν ἀλήθειαν, ἡ ὁποία ἐφαίνετο ὅτι ἐκρύπτετο
μεταξὺ χιλίων ἀπαντήσεων και χιλίων ἐκθέσεων ἀντιφατι-
κῶν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου, ἦτον ἠναγκασμένος νὰ διοργανίσῃ εἰς
τὴν Βουλὴν νέαν αὐτοκράτοριν, νὰ διευθύνῃ τὴν Ἑυρωπαϊ-
κὴν πολιτικὴν, τὸν κατὰ τῆς Ἰσπανίας πόλεμον και τὴν κυ-
βερνήσιν τῆς Γαλλίας. Ἡ πολιτικὴ, στρατιωτικὴ και διοικη-
τικὴ ἀλληλογραφία του, τὴν ὁποίαν εἶχε παραμελήσει διὰ
πολλὰς ἡμέρας, τὸν ἐπροσκάλει κατ' ἀνάγκην.

Ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ εἶχον φθάσει εἰδήσεις, ἐκ τῆς Βαρ-
σοβίας και ἐκ τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ. Ὁ λόγος ὁ ἐκφω-
νηθεὶς κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς Πολωνικῆς διατίτης δὲν τὸν εὐ-
ρέσθησε μετὰ τὴν ἀνάγνωσίν του, διότι ῥίψας αὐτὸν κατὰ
γῆς εἶπεν « Ὁ λόγος οὗτος εἶναι Γαλλικὸς, και ἐγὼ ἐπε-
θύμουν αὐτὸν Πολωνικόν. » Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς Αὐ-
στριακοὺς, ἐγνώριζεν ὅτι μόνος ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τῶν
ἦσκε, και μόλοντούτο και αὐτὸ τὸν εὐχαρίσται.

Ὁ ζωηρὸς εἰςεὶ πατριωτισμὸς και τοὶ γηράσας εἰς τὰς
καρδίας τῶν Λιθουανῶν, ἐνεψυχοῦτο ἐκ τῆς ταχείας ἀπομα-
κρύνσεως τῶν Ρώσων, ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ Ναπολέοντος,
ἐκ τῆς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας φωνῆς τῆς ὑψουμένης ἀπὸ τὰ
τείχη τῆς Βαρσοβίας, και πρὸ πάντων ἐκ τῆς θέας τῶν ἡρώ-
ων ἐκείνων Πολωνῶν, οἵτινες μετὰ τῆς ἐλευθερίας εἰσῆρχοντο
ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκείνου, ἐκ τοῦ ὁποῖου εἶχον ἐξερριθῆ μετ'
αὐτῆς. Αἱ πρῶται λοιπὸν ἡμέραι καθιερώθησαν εἰς τὴν χαρὰν,
ἡ εὐτυχία ἐφάνη γενικὴ, και ἡ συγγένισις τῶν καρδιῶν και
νῆ εἰς ὅλους.

Τὰ αἰσθητά ταῦτα διεκρίνομεν εἰς τε τὸ ἐσωτερικόν
τῶν οἰκιῶν, εἰς τὰ παράθυρα αὐτῶν και εἰς τὰς δημοσίας ἀ-
γοράς. Ὅλοι μᾶθ ἐκαλοτύχουν και μᾶθ ἐνηγκαλίζοντο καθ'
ὁδόν. Οἱ γέροντες ἐνεδύοντο μετὰ τὰ ἀρχαῖα φορέματά των,
τὰ ὁποῖα ἀνεμῆμισκον τοὺς καιροὺς τῆς δόξης και τῆς ἀνε-
ξαρτησίας, ἔκλεον ἀπὸ χαρὰν εἰς τὴν θέαν τῶν σηματιῶν,
αἵτινες ὑψούντο παρακολουθούμεναι ἀπὸ ἀπειρὰ πλήθη μεθυ-
μένα σχεδὸν ἀπὸ χαρὰν. Ἄλλ' ἡ χαρὰ αὕτη ἀπερίσκεπτος
ἐκ μέρους τινων και ἐρεθισμένη παρ' ἄλλων, δὲν δῆρκεσεν
ἐπὶ πολὺ.

Οἱ Πολωνοὶ τοῦ μεγάλου δουκάτου πάντοτε ἐφλέγοντο
ἀπὸ τὸν εὐγενέστερον ἐνθουσιασμὸν. ὡς αἱετοὶ δὲ ἐλευθερίας
ἐθυσίαζον εἰς τὸν θωμὸν αὐτῆς ὅλα τὰ ἀγαθὰ των, ὑπὲρ τῶν
ἐποίων μέγιστον μέρος τῶν ἀνθρώπων θυσιάζει τὴν ἐλευθε-
ρίαν. Οἱ Πολωνοὶ λοιπὸν οὗτοι δὲν ἐψεύσθησαν και εἰς τὴν
περίστασιν ταύτην. Ἡ διαίτα τῆς Βαρσοβίας ἐσηματίσθη
ἀμέτῳ εἰς γενικὴν ὁμοσπονδίαν, και ἐπροκέρυξεν ἀποκατα-
στημένον τὸ Βασιλεῖον τῆς Πολωνίας. Συνεκάλεσε τὰς μι-
κρὰς διαίτας, ἐπροσκάλεσεν ὅλην τὴν Πολωνίαν εἰς ὁμοσπονδί-
αν και ὅλους τοὺς Πολωνοὺς τοὺς εἰς τὸν Ρωσικὸν στρατὸν
προσκολλημένους νὰ τὸν ἐγκαταλείψωσιν, ἐσύστησεν ἔθνικὸν
συμβούλιον διὰ νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύῃ, ὑπεστήριξε τὴν συ-
στηθεῖσαν τάξιν, και ἐστειλε πρεσβεῖαν εἰς τε τὸν Βασιλέα
τῆς Σαξονίας και εἰς τὸν Ναπολέοντα. Ὁ Γερουσιαστὴς Βιβί-
νης, ὅστις ἐπαρουσιάσθη πρὸς τὸν Ναπολέοντα τὴν πεμφθεῖσαν
πρεσβεῖαν, ἀνέφερεν εἰς αὐτὸν, ὅτι οἱ Πολωνοὶ δὲν εἶχον ὑποτα-
γῆ μῆτε διὰ μέσου εἰρήνης τινος, μῆτε διὰ μέσου τοῦ πολέμου,
ἀλλὰ διὰ προδοσίας ὅτι ἦσαν δικαιοματικῶς ἐλεύθεροι ἐνώπι-
ον θεοῦ και ἀνθρώπων ὅτι ὑπαρχόντων αὐτῶν τότε πραγ-
ματικῶς ἐλευθέρων, τὸ δικαίωμα των αὐτὸ καθίσταται καθή-

κων ὅτι ἐπεκαλοῦντο τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἀδελφῶν των Λι-
θουανῶν, τῶν ὑπὸ δουλείαν εἰςεὶ εὐρίσκόμενων ὅτι ἐπαρουσιά-
ζοντο ὡς κέντρον ἐνώσεως ὅλης τῆς Πολωνικῆς οἰκογενείας,
ἀλλ' ὅτι ἀνῆκεν εἰς ἐκείνον ὅστις ὑπήγγρευσεν εἰς τὸν αἰῶνα τὴν
ἰστορίαν του, και εἰς τὸν ὁποῖον ἐκατοίκει ἡ δύναμις τῆς θείας
προνοίας, νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὰς προσπάθειάς των και νὰ τὰς
ὑποστηρίξῃ, και τελευταῖον, ὅτι ἤρχοντο νὰ ζητήσωσιν ἀπὸ τὸν
μέγαν Ναπολέοντα νὰ προσφέρῃ μόνον τὰς ἐπομένους λέξεις
« Ἀς ὑπάρξῃ τὸ Βασιλεῖον τῆς Πολωνίας. » Καὶ τὸ βασιλεῖ-
ον αὐτὸ ἀμέσως θέλει ὑπάρξῃ, και ὅτι ὅλοι οἱ Πολωνοὶ προ-
σφέρονται πρόθυμοι εἰς τὰς διατάγας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς τετάρ-
της Γαλλικῆς δυναστείας, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου οἱ αἰῶνες δὲν
εἶναι παρὰ μία στιγμή.

Ὁ Ναπολέων ἀπήντησεν εἰς αὐτὸν τὰ ἐπόμενα. « Εὐγε-
» νεῖς πρέσβεις τῆς Πολωνικῆς Ὀμοσπονδίας. Μετ' εὐχα-
» ριστήσεως ἠκρόασθην ὅσα μοι εἶπατε, και σκεφθῆν και
» ἐνεργῆσιν ἠθέλον ὡς ἡμεῖς ἐνεργῆσατε, και ὡς ἐψηφησο-
» ρήσατε εἰς τὴν συνέδον τῆς Βαρσοβίας. Ὁ ἔρωσ τῆς πα-
» τριδος εἶναι τὸ πρῶτον καθήκον τοῦ ἐξευγενισμένου ἀν-
» θρώπου. Εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκομαι ὀφείλω
» νὰ συμβιβάσω πολλὰ συμφέροντα, και νὰ ἐκπληρώσω πάμ-
» πολλα καθήκοντα. Ἄν ἦθελα βασιλεύειν ὅταν ἔλαβον χῶ-
» ραν ὁ πρῶτος, ὁ δεύτερος και ὁ τρίτος τῆς Πολωνίας δια-
» μελισμὸς, ἠθέλον ἐνασχολῆσαι τοὺς λαοὺς μου πρὸς ὑπε-
» ράσπισίν της ἅμα ὅμως ἡ εἰρήνη μ' ἔθεσεν εἰς κατάστασιν
» νὰ ἐπανασυστήσω τοὺς ἀρχαίους νόμους σας εἰς τὴν πρω-
» τεύουσάν σας και εἰς τὰς ἐπαρχίας σας ἐν μέρει, ἐπραξά-
» τοῦτο χωρὶς νὰ μακρύνω τὸν πόλεμον, ὅστις ἠθέλε γίνε-
» αἰτία νὰ χύνεται τὸ αἷμα τῶν ὑψηλῶν μου. Ἀγαπῶ τὸ
» ἔθνος σας. Ἴδον τοὺς στρατιώτας σας πλησίον μου διὰ

ΘΘΩΝ. κ. τ. λ.

Έχοντες υπ' όψιν τό αρθρ. 30 του Συντάγματος, διαλύομεν την Βουλήν της ενεστώςης περιόδου, διατάττομεν δε συγχρόνως, ώστε οι μὲν εκλογεῖς νά συνέλθωσιν εντός δύο μηνών από της εκδόσεως του παρόντος Διατάγματος, διά νά εκλέξωσι τους βουλευτάς κατά τόν περί εκλογής νόμον, τήν δε Βουλήν συγκαλοῦμεν τήν 10 Ιουλίου Ε. Ε.

Ο Ήμέτερος επί των στρατιωτικῶν ὑπουργός ἀντί του ασθενούντος ὑπουργοῦ των Έσωτερικῶν θέλει κοινοποιήσει τό παρόν Διατάγμα εἰς τήν Βουλήν, ὁ δὲ Πρόεδρος του ὑπουργείου εἰς τήν Γερουσίαν.

Ἀθήναι, τήν 14 Ἀπριλίου 1847.

Ι. Κωλέττης. Κ. Τζαβέλας.

Έγκύκλιος ἀριθ. 21.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τό ἐπί των Έσωτερικῶν Ὑποργεῖόν.

Πρός τους Νομάρχας του Κράτους.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὐηρεστήθη νά μ' ἐμπιστευθῆ τήν διεύθυνσιν του ἐπί των Έσωτερικῶν ὑπουργείου.

Έκτιμῶν τήν σπουδαιότητα των ἀνατεθέντων εἰς ἐμέ καθηκόντων, καί συναισθανόμενος τήν ἀνάγκην τῆς εὐκρινούς συνδρομῆς καί συμπαρέξεως ὑμῶν, ἔρχομαι νά σᾶς ἐξηγήσω τάς ἀρχάς, τάς ὁποίας θέλω ἀκολουθήσει εἰς τήν πορείαν μου, καί νά σᾶς ὑποδείξω τήν διαγωγήν, τήν ὁποίαν ἐπιθυμῶ νά τηρήσετε.

Ἰδού αἱ ἀρχαί μου, αἵτινες εἶναι καί ἀρχαί των συναδελφῶν μου.

Πιστή καί εὐλακρῆς ἐφαρμογή του συντάγματος, του παλαιού τουτου των ἐλευθεριῶν του Ἑλληνικοῦ λαοῦ· ἔγκαιρος καί ἀκριβῆς ἐκτέλεσις των νόμων καί διαταγμάτων· συντή-

» δεκαεξὲς κατὰ συνέχειαν ἔτη εἰς τὰ πεδία τῆς Ἰταλίας καί
» τῆς Ἰσπανίας. Ἐπανῶν τὰ πραχθέντα σας καί ἐγκρίνω
» τάς προσπάθειάς σας, καί προσέτι σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι θέ
» λω ἐνεργῆσαι πᾶν ὅ,τι παρ' ἐμοῦ ἐξαρτᾶται, διά νά ὑπο
» στηρίξω τὰ μέτρα τὰ ὁποία ἐλάβετε. Ἄν αἱ προσπά
» θειαί σας αὐταί ἦναι ὅλου του ἔθνους προσπάθεια, δύνασθε
» νά συλλάβητε τήν ἐλπίδα, ὅτι θέλετε ὑποχρεώσαι τους ἔχ
» χρούς σας ν' ἀναγκωρῶσιν τὰ δικαία σας, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς
» ἐλπίς εἰς τόπους τοσοῦτον μακρυνούς, ἐξαρτᾶται καθ'
» ὀλοκληρίαν ἀπό τήν ὁμοφωνίαν των προσπαθειῶν των λα
» ῶν οἱ ὁποιοὶ κατοικοῦν εἰς αὐτούς. Ταῦτα πάντα σᾶς
» εἶπον καί ὅτε κατὰ πρόωτον εἰσῆλθον εἰς τήν Πολωνίαν,
» ὁφείλω δὲ νά σᾶς προσθέσω, ἤδη ὅτι ἐγγυήθην εἰς τόν αὐ
» τοκράτορα τῆς Αὐστρίας τήν ἀκεραιότητα των ἐπαρχι
» ῶν τάς ὁποίας ἐξουσιάζει, καί ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναμαι νά
» ἐπικυρώσω καμμίαν πράξιν ἢ κίνημα τείνον εἰς τό νά διατα
» ρᾶξῃ τήν εἰρηνικήν κατοχήν των Πολωνικῶν ἐπαρχιῶν του.
» Ἐνεργήσατε ὥστε ἡ Λιθουανία, ἡ Σκμογγρία, τό Βίτεψ,
» τό Πόλοτς, τό Μούλερ, ἡ Βολνία, ἡ Οὐκρανία καί ἡ Πο
» δολία νά ἐμφυχωθῶσιν ἀπό τό αὐτό ἐκεῖνο πνεῦμα, τό ὁ
» ποῖον ἴδον εἰς τήν μεγάλην Πολωνίαν, καί ἡ θεία
» πρόνοια θέλει στεφανώσῃ διά τῆς ἐπιτυχίας τήν δικαίαν
» ὑπόθεσιν σας. Θέλω ἀνταμείψῃ τόν ζῆλον σας, ὅστις
» σᾶς κατασταίνει τοσοῦτον φίλους μου, καί δι' οὗ ἀποκτάτε
» τοσοῦτους τίτλους ἐπὶ του σεβασμοῦ καί τῆς προστασίας
» μου, μέ πᾶν ὅ,τι θέλει ἐξαρτᾶσθαι παρ' ἐμοῦ εἰς πᾶσαν πε
» ρίστασιν.

(ἀκολουθεῖ)

ρησις τῆς ὑπαρχούσης τάξεως των πραγμάτων, καί βαθμιαία ἀνάπτυξις καί τελειοποίησις αὐτῆς· βελτίωσις τῆς καταστάσεως του λαοῦ ὑπό τήν ἐπρῶτην τῆς ἡθροποιήσεως, τῆς γεωργίας, του ἐμπορίου καί τῆς βιομηχανίας· ἀτοχή ἀπὸ πάσης ἀθεμίμου ἐπεμβάσεως εἰς τήν ἐξάσκησιν των πολιτικῶν καί δημοτικῶν δικαιωμάτων· διατήρησις τῆς δημοσίας τάξεως καί εἰρήνης, καί αὐστηρότης πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ὑφ' ὁποιοῦδήποτε πρόσχημα ζητοῦν νά διαταράττουν τήν ἡσυχίαν του λαοῦ, καί νά παρεμβάλλουν προσκόμματα εἰς τήν πρόοδον καί εὐδαιμονίαν του ἔθνοιοι καί κατεύνασις των ὑπαρχόντων λειψάνων των παθῶν· ἐπομένως πλήρης ἐφαρμογή τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος ἐνώπιον του νόμου, μὴ λαμβανόμενου οὐδαμῶς ὑπ' ὅψιν του πολιτικοῦ χρώματος εἰς τό ὁποῖον ἀνήκει ὁ πολίτης· προτιμήσις καί διατήρησις εἰς τάς θέσεις του ἔσωτερικοῦ κλάδου ἐκείνων, οἵτινες διακρίνονται διά τῆς τιμιότητος, τῆς ἱκανότητος του ζήλου, τῆς ἀφοσιώσεως των πρὸς τήν Κυβέρνησιν, καί διά των δικαιωμάτων, τὰ ὁποία διά πολυχρονίαν ἐκδουλεύσεωσιν ἀπέκτησαν εἰς τήν ὑπηρεσίαν βράβευσις των ἐπιμελῶν καί ζηλωτῶν ὑπαλλήλων, καί τιμωρία των ὀκνηρῶν καί ἀπροθύμων εἰς τήν ἐκπλήρωσιν του καθήκοντος.

Αὐταί εἶναι ἐν συντόμῳ αἱ ἀρχαί μου.

Ἰδού δὲ τί ἀπαιτῶ ἀπὸ ὑμᾶς.

Πίστιν καί ἀφοσιώσιν εἰς τήν Κυβέρνησιν νόμιμον καί εὐσυνείδητον χρῆσιν τῆς ἀνατεθείσης εἰς ὑμᾶς παρὰ του νόμου ἐξουσίας, καί αὐστηρόν περιορισμόν ἐνός των νομίμων ὁρίων των καθηκόντων, ἀποδοκιμαζομένης πάσης ὑπερβάσεως αὐτῶν, ὡς παρανόμου ἀποχῆν ἀπὸ πάσης ἀθεμίτου ἐνεργείας καί πράξεως δυναμένης νά διερεθίσῃ καί ὑποθάλῃ τὰ ἐπιτόπια πάθη, ἀπεναντίας δὲ προσπάθειαν σύntonον καί πνεῦμα συμβιβαστικόν καί εἰρηνικόν πρὸς κατάτασιν των ὑπαρχόντων λειψάνων των παθῶν· ζῆλον ἀρκούν πρὸς τήν ἐνέργειαν των δημοτικῶν ὑποθέσεων, του ὁποίου πρώτος ἐγὼ θέλω δίδει τό παράδειγμα, καί ἄμεσον καί ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν των ἐκδομένων Νόμων, διαταγμάτων καί ὑπουργικῶν διαταγῶν· ὑπόδειξιν των καταλληλοτέρων μέσων δι' ὧν ἡ Κυβέρνησις δύναται νά βελτιώσῃ τήν κατάστασιν του λαοῦ, καθ' ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τόν ἔσωτερικόν κλάδον· ἀγρυπνον ὄμμα ἐπὶ τῆς διαγωγῆς των ὑποδεεστέρων ἀρχῶν καί ἐπὶ τῆς δημοσίας ἠθικῆς καί αὐθέρμητον ἐκ μέρους σας ἐκδίασιν εἰς τήν ἐκπλήρωσιν των καθηκόντων των ὑπαλλήλων σας, ὅσας πρὸς τότο παρίσταται ἀνάγκη· ἄκραν μέριμναν καί ἀγρυπνίαν πρὸς τήν διατήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καί ἡσυχίας, καί αὐστηράν καταδίωξιν διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ των ἔσοι ἀπὸ ἰδιοτελεῖς σκοποῦς, ἢ ἀπὸ ἄλλους ὁποιοῦσδήποτε λόγους προσπαθοῦν νά τήν διαταράξωσιν.

Αὕτη εἶναι ἐν συντόμῳ ἡ διαγωγῆ, τήν ὁποίαν ἐπιθυμῶ Κύριε νά τηρήσετε.

Ἐθέσας τάς ἀρχάς μου, καί χαράξας τήν γραμμὴν, τήν ὁποίαν νομίζω ὀρθὴν νά ἀκολουθήρητε ἀπαρεγκλιτῶς, εὐχόμεαι καί ἐλπίζω ὅτι ἕκαστος ἐξ ὑμῶν θέλει φιλοτιμηθῆ νά με χορηγήσῃ ὀρομᾶς διὰ νά προκαλέσω ἐπαίνους καί ἀμοιβὰς ὑπὲρ αὐτοῦ, καί ὅτι ἀπ' ἐναντίας κανεῖς δὲν θέλει μέ θέσει εἰς τήν δυσάρεστον ἀνάγκην του νά μεταχειρισθῆ τὰ εἰς τήν ἐξουσίαν μου μέσα, ἢ καί νά προκαλέσω αὐστηρότερα, πρὸς τιμωρησιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τήν 14 Ἀπριλίου 1847.

ὁ ὑπουργός
ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ
Α. Χαράλαμπος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Δι' ἐπισίμου Συμβολαιογραφικοῦ πωλητηρίου ὑπ' ἀριθ. 84. συνταχθέντος ἐνώπιον του Εἰρηνοδικοσυμβολαιογράφου Ἀνδρου κυρίου Δ. Γιαννούλη, ἡγόρασα ὁ ὑποφαινόμενος παρὰ τῆς κυρίας Αἰκατερίνης Δελαβόλα οἰκία αὐτῆς βουλή καί

ἀπαρabiάσω γνώμη, τὸ κατὰ τήν θέσιν Πλακοτὸ τῆς περιφέρειας του δήμου Ἀνδρου κείμενον μητροικόν της χωραφίου διὰ δραχ. 95. ἐλεύθερον παντός χρέους, ὑποθήκης κλπ. πλησιασται δὲ του χωραφίου αὐτοῦ εἶσιν ὁ Δήμος Βελουδίας καί ὁ Νικόλαος Ζαραχούλης.

Προσφωνῶ ὅθεν τήν παροῦσαν μου ἀγοράν διὰ τῆς ἐν Σύρῳ ἐκδομένης ἐφημερίδος του Ἑρμοῦ, προσκαλῶ πάντας τους ἔχοντας δικαιώματα προτιμήσεως νά παρουσιασθῶσιν ἐντός τῆς νομίμου προθεσμίας, πρὸς ἐξάσκησιν παντός δικαιωμάτος των, ἄλλως παρελθούσης τῆς νομίμου προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐφημερίδος ταύτης, κάθε δικαίωμα προτιμήσεως ἐκάστου θεωρεῖται ὡς ἄκυρον κατὰ τόν Νόμον. Ἐν Ἀνδρῶν τήν 18. Ἀπριλίου 1847.

Ὁ ἀγοράσας Ἰωάννης Πέτρου Λάμδας, καί δι' αὐτόν ἀγράμματος ὄντα, Δαμιανὸς Δημητριάδης.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Διὰ Συμβολαιογραφικοῦ πωλητηρίου ὑπ' ἀριθ. 1595. συνταχθέντος ἐνώπιον του Εἰρηνοδικοσυμβολαιογράφου Γαυρίου κυρίου Εὐδ. Καμπάνη, ἡγόρασα ὁ ὑποφαινόμενος παρὰ του κυρίου Δήμου Σταματέλου Βελουδίου οἰκία αὐτοῦ βουλή, καί ἀπαρabiάσω γνώμη τὰ ἡμισυ κτήματα τὰ ὁποία εἶχε ἀγοράσει παρὰ του Νικολάου Ἀθασίου Καλατζῆ, ὡς διαλαμβάνει τό ὑπ' ἀριθ. 122. πωλητηρίον του, συνταχθὲν ἐνώπιον του αὐτοῦ Εἰρηνοδικοσυμβολαιογράφου, διὰ δραχ. 130.

Εἰδοποιῶ ὅθεν τήν παροῦσαν μου διὰ τῆς ἐν Σύρῳ ἐκδομένης ἐφημερίδος του Ἑρμοῦ, προσκαλῶ νά ἐμφανισθῶσιν πάντες οἱ ἔχοντες δικαιώματα προτιμήσεως ἐπὶ των εἰρημένων ἡμισυ πραγμάτων, πρὸς ἐξάσκησιν αὐτῶν ἐντός τῆς νομίμου προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ σήμερον, ἄλλως παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης κάθε δικαίωμα ἐκάστου θεωρεῖται ὡς ἄκυρον κατὰ τόν Νόμον.

Ἐν Γαυρίῳ τήν 19. Ἀπριλίου 1845.

ὁ ἀγοράσας Ἰωάννης Πέτρα Χάνδας καί δι' αὐτόν ἀγράμματος ὄντα Δαμιανὸς Δημητριάδης.

ΑΛΛΑΓΗ ΚΤΗΜΑΤΩΝ.

Ἐλαβον ὁ ὑποφαινόμενος δι' ἀνταλλαγῆς παρὰ τῆς κυρίας Ἀσημίνας συζύγου Γ. Κατάρη, συνενάεισι καί αὐτοῦ, δύο περιβόλια, κείμενα τό ἐν εἰς θέσιν Τουτζόκια, τό δὲ ἕτερον εἰς θέσιν Κατάκοιλο, ὀνομαζόμενον εἰς τό κάτω περιβόλιον, μ' ὅλα τὰ δικαιώματα του ὕδατος κλπ. ἔλαβον ἐπίσης ἐξ αὐτῆς τῆς ἰδίας Ἀσημίνας καί δραχ. 240. καί πρὸς συμπλήρωσιν καί ἐξίσωσιν αὐτῶν δίδω καί ἐγὼ πρὸς τήν αὐτὴν Ἀσημίνα τό εἰς θέσιν Δαμασκηνοῦ πατρικόν μου χωράφιον ὅλον σύνδενδρον καί μέ τὰ νερῶν του.

Ταῦτα πάντα ἀνταλλάξας μετὰ τῆς κυρίας Ἀσημίνας συζύγου Ἰωάννου Γ. Κατάρη οἰκιοθελῶς καί ἀπαβιάστως ὡς, ὡς τό ἀπὸ 8. Ιουλίου 1844· συμβόλαιον ἀλλαγῆς ὑπ' ἀρ. 1044· συνταχθὲν ἐνώπιον του Εἰρηνοδικοσυμβολαιογράφου πρώτου Παρέδρου του Εἰρηνοδικείου Γαυρίου Κ. Παύλου Κλονάρη διαλαμβάνει. Εἰδοποιῶ δὲ τήν ἀλλαγὴν ταύτην διὰ τῆς ἐφημερίδος του Ἑρμοῦ, προσκαλῶ πάντας τους ἔχοντας δικαιώματα προτιμήσεως ἐπὶ των εἰρημένων χωραφίων νά ἐξασκῶσιν αὐτὰ ἐντός τῆς νομίμου προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ σήμερον, ἄλλως παρελθούσης αὐτῆς, κάθε δικαίωμα ἐκάστου ἄκυροῦται κατὰ τόν Νόμον.

Ἐν Γαυρίῳ τήν 19. Ἀπριλίου 1847, ὁ ἀνταλλάξας Ἀθανάσιος Α. Πολίτης.

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.